

- 2) Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar, idet:
- Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved at lægge beviser til grund, som ikke var nævnt i klagepunktsmeddelelsen.
 - Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved at lægge en fortolkning af beviser til grund, som ikke klart fremgik af klagepunktsmeddelelsen.
 - Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til forsvar ved at rejse indsigelser i den anfægtede beslutning, som sagsøgerne ikke har haft lejlighed til at kommentere.
- 3) Tredje anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat principperne om ligebehandling, individuelt ansvar og proportionalitet ved fastsættelsen af grundbeløbet af den bøde, som blev pålagt sagsøgerne, idet:
- Kommissionens fastlæggelse af varigheden af overtrædelsen ikke svarer til konstateringen af både kendskab til og hensigt om at deltage i den påståede konkurrencebegrænsende plan.
 - Kommissionen begik en fejl ved beregningen af grundbeløbet.
 - Kommissionens beregning af bødens grundbeløb ikke afspejler sagsøgernes begrænsede deltagelse i den påståede overtrædelse, og
 - Kommissionens beregning af bødens grundbeløb ikke tager hensyn til, at den påståede overtrædelse ikke omfattede hele prisen på de relevante ydelser.
- 4) Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat princippet om ligebehandling og undladt at give en begrundelse, da den tilpassede bødens grundbeløb under hensyn til formildende omstændigheder, idet:
- Kommissionen har undladt at tage hensyn til de meget betydelige forskelle mellem omfanget af sagsøgernes deltagelse og andre flyselskabers meget mere omfattende deltagelse, og
 - Kommissionen har undladt at give en objektiv begrundelse for dens identiske behandling af forskellige flyselskaber uanset de meget forskellige situationer, som de befandt sig i.
- 5) Femte anbringende om, at Kommissionen har undladt at give en begrundelse for at udelukke 11 adressater for klagepunktsmeddelelsen fra den anfægtede afgørelse, for dens konstatering af, at sagsøgerne deltog i en enkelt og sammenhængende overtrædelse og for dens beregning af den pålagte bøde, idet:
- Kommissionen har undladt at give en begrundelse for at 11 flyselskaber, som var adressater for dens klagepunktsmeddelelse, var udeladt fra den anfægtede afgørelse
 - Kommissionen har undladt at give en begrundelse vedrørende de afgørende elementer, som Domstolen kræver, skal forelægges for, at det kan konstateres, at sagsøgeren deltog i en enkelt og sammenhængende overtrædelse, og
 - Kommissionen har undladt at give en begrundelse for dens beregning af den bøde, som sagsøgerne er blevet pålagt i henhold til den anfægtede beslutnings artikel 5.
- 6) Sjette anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgernes ret til en retfærdig rettergang og som følge heraf har tilsidesat artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder, idet:
- Sagsøgerne ikke fik mulighed for at føre vidner eller stille spørgsmål til Kommissionens vidner.
 - Sagsøgerne ikke fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger til beregningen af den bøde, som de blev pålagt.
 - Bøden blev pålagt efter en mundtlig høring, som ikke var offentlig, og hvori beslutningstageren ikke deltog, og
 - den anfægtede afgørelse blev vedtaget af et administrativt organ, og ingen domstol har fuld kompetence til at efterprøve alle aspekter ved beslutningen.

Sag anlagt den 19. januar 2011 — Universal mod Kommissionen

(Sag T-42/11)

(2011/C 80/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Universal Corp. (Richmond, De Forenede Stater) (ved advokat C.R.A. Swaak)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede beslutning, der er indeholdt i skrivelser af 12. og 30. november 2010, annulleres, og/eller
- Det fastslås, at sagsøgeren ikke kan holdes ansvarlig for betaling af nogen del af eller hele den bøde, der er pålagt i det foreliggende tilfælde, indtil afsigelsen af en endelig dom i sag T-12/06, Deltafina mod Kommission eller enhver efterfølgende retssag, og

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har med sit søagsmål i henhold til artikel 263 TEUF nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning, der er indeholdt i Kommissionens skrivelse til Universal Corporation af 12. november 2010 og bekræftet i skrivelse af 30. november 2010, hvorved Universal Corporation tilpligtes at betale den bøde, der er pålagt Universal Corporation og Deltafina SpA in solidum i sag COMP/C.38.281.B2 — råtoebak Italien af 20. oktober 2005 som følge af ophævelsen af sag T-34/06 Universal mod Kommission, men inden der er truffet endelig afgørelse i sag T-12/06 SpA mod Kommission og enhver efterfølgende retssag.

Til støtte for påstanden har sagsøgeren anført tre anbringender:

- 1) Med det første anbringende gøres det gældende, at den anfægtede beslutning er ugyldig.
 - Den anfægtede beslutning er ugyldig, for så vidt som bøden er dækket af den garanti, som Universal Corporations datterselskab Deltafina har stillet. Sagsøgeren er alene solidarisk ansvarlig som 100 % moderselskab for betaling af den bøde, Kommissionen har pålagt Deltafina for selskabets direkte deltagelse i overtrædelsen. Ophævelsen af det annullationssøagsmål, der er indgivet af sagsøgeren, er derfor irrelevant for spørgsmålet om, hvornår bøden skal betales.
- 2) Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
 - Den anfægtede beslutning tilsidesætter princippet om beskyttelse af den berettigede forventning for så vidt angår gyldigheden af bankgarantien, indtil der falder endelig dom i Deltafina-sagen. På grundlag af Kommissionens accept af en bankgaranti i forbindelse med Deltafinas annullationssøagsmål, skabte Kommissionen en berettiget forventning om, at den ikke ville opkræve bøden, før der faldt endelig dom i sag T-12/06. Kommissionen tilsidesatte desuden sagsøgerens berettigede forventning om en ensartet behandling af sagsøgeren og Deltafina som en enkelt virksomhed for så vidt angår ansvar og håndhævelse.
- 3) Det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik i henhold til artikel 266 TEUF.
 - Den anfægtede beslutning tilsidesætter princippet om god forvaltning i henhold til artikel 266 TEUF ved at kræve for tidlig betaling af den solidariske bøde, inden der er truffet afgørelse i Deltafina-sagen, som kan gøres gældende over for Kommissionen. Hvis Deltafina får helt eller delvis medhold, er Kommissionen forpligtet til at nedsætte eller fjerne det beløb, som Universal hæfter solidarisk for.

Sag anlagt den 17. januar 2011 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-44/11)

(2011/C 80/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato L. Ventrella)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Delvis annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7555 af 4. november 2010, meddelt den 5. november 2010, om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL).

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

- 1) Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter (artikel 269 TEU, tidligere artikel 253 EF) som følge af manglende begrundelse; urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder; tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet; tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver (EFT L 340, s. 3).

Det gøres i den forbindelse gældende, at Kommissionen har foretaget nogle finansielle korrektioner inden for sektoren for skummetmælkspulver på grund af påstået ukorrekt anvendelse af de i lovgivningen foreskrevne støttenedsættelser og sanktioner. Navnlige har Kommissionen på grundlag af en indskrænkende fortolkning af artikel 24, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2799/1999, som er fejlagtig og i uoverensstemmelse med bestemmelsens hensigt og formål gjort gældende, at den kvartalsvise kontrol, som blev gennemført i ugen efter den afvigende prøveudtagning, ikke var den særlige undersøgelse, som er foreskrevet i fællesskabsbestemmelserne, og derfor ikke kunne erstatte denne. Endvidere har Kommissionen af ubetydelige særtilfælde udledt generaliseringer om mulige og fuldstændigt hypotetiske undladelser af at pålægge sanktioner fra de italienske myndigheders side, og har derved også foretaget en urigtig gengivelse af de